

Rozwój dziecka w wieku 7 lat

Rozwój społeczny i emocjonalny siedmiolatka

- Staje się skryty, nie ulega tak bardzo emocjom.
- Unika hałasu, rywalizacji, zamieszania, a czasem wręcz wydaje się, że unika ludzi.
- Jest bardzo przywiązany do swojego miejsca i znajdujących się w nim rzeczy.
- Jest stale czymś zajęty.
- Szybko się uczy i zaskakuje swoimi możliwościami, choć bywają dni, gdy nic mu nie wychodzi.
- Jest posłuszny, ale niechętny – „nie słyszy” poleceń.
- Skupiony na swoich myślach zapomina, co miał zrobić (zastyga z jedną skarpetką na nodze, a drugą w ręku).
- Często jest nieobecny duchem.
- Ma okresy ożywienia, ale przeważnie jest smutny i narzekający.
- Skarży się, że nikt go nie lubi i wszyscy mu robią na złość.
- Uważa się nad sobą. Dziecko ma tendencje do przesady i wyolbrzymiania problemów.
- Ma dużo pretensji do rodziców: o to, że pytają (czepiają się), o to, że nie pytają (już im na mnie nie zależy).
- Charakterystyczna dla tego okresu jest zmienność nastrojów i obarczanie otoczenia winą za wszystkie niepowodzenia.
- Wiele dzieci fantazjuje na temat adopcji, porwania ich: są przekonane, że ich rodzice nie są tymi prawdziwymi.
- Oprócz dotychczasowych lęków (przed ciemnością, złodziejem, włamywaczem czy wojną), dziecko zaczyna mieć obawy racjonalne: boi się spóźnienia, złych ocen, cudzej niechęci.
- Wraz z pójściem do szkoły pojawiają się nie tylko nowi koledzy i koleżanki (dziecko podlega innym rodzajom wpływów społecznych), ale i nowy autorytet - pani wychowawczyni. Siedmiolatki na tym etapie życia debiutują w nowych rolach - stają się częścią społeczności innej niż rodzina.
- Dziecko, które rozładowywało napięcia ssąc kciuk czy obgryzając paznokcie, próbuje z tym walczyć.

Rozwój intelektualny siedmiolatka

- To czas, kiedy może się rozwinąć pasja czytelnicza, bo czytanie siedmiolatków fascynuje, najmilej widziane są opowieści o bohaterach pokonujących wszelkie przeciwności losu.
- Potrafi posługiwać się zabawkami wymagającymi dużej precyzji ruchów.
- Chętnie buduje ze skomplikowanych zestawów klocków.
- Potrafi malować cieńszym pędzlem, sprawnie rysuje (przedkłada ołówek nad kredki świecowe).
- Siedmiolatek umie posługiwać się zabawkami wymagającymi dużej precyzji ruchów. Lubi bawić się klockami i budować z nich skomplikowane konstrukcje.
- Chętnie eksperymentuje. Wszystko je interesuje, wciąż jest ciekawe świata.
- Dużo od siebie wymaga i nie zawsze sobie z tym radzi.
- Rozpoznaje litery, łączy je w sylaby i wyrazy.
- Czyta krótkie wyrazy i zdania.
- Układa wyrazy z rozsypanki literowej i zdania z rozsypanki wyrazowej.
- Liczy do 10 (a często potrafi więcej).
- Porządkuje przedmioty według jakiejś cechy, dzieli je na podgrupy. Potrafi uporządkować przedmioty według jakiejś cechy.
- Porównuje przedmioty i zbiory przedmiotów (większe, mniejsze, tyle samo).
- Zna relacje przestrzenne (niżej, wyżej, w lewo w prawo, obok, z tyłu).
- Rozpoznaje proste figury geometryczne.
- Świat postrzega w kategoriach ilościowych, a nie jakościowych (ważne jest nie „co”, ale „ile”).

Rozwój fizyczny i motoryczny siedmiolatka

- Zasypia bez trudności, ale mogą się pojawiać lęki nocne (np. dotyczące niebezpieczeństw zagrażających rodzicom).
- Może jeść mniej niż wcześniej.
- Przy jedzeniu guzdrze się, zamyśla.
- Może się stale domagać tylko jednej potrawy.
- Nadal ma ogromną potrzebę ruchu.
- Dużo biega, skacze, wspina się.
- Wykonuje dużo ruchów niepotrzebnych i zamaszystych.
- Ma trudności z wykonywaniem precyzyjnych ruchów (duże mięśnie rosną szybciej niż małe), ale stopniowo ich koordynacja poprawia się.
- Dziecko może się skarżyć na bóle głowy (pojawiające się przy przemęczeniu).
- Skarży się na bóle mięśni, szczególnie nóg.
- Trwa proces wymiany uzębienia z mlecznego na stałe.

Jak rodzic może pomóc swojemu siedmioletniemu dziecku

- Pomóż dziecku w wyznaczeniu punktu, w którym trzeba się zatrzymać i odpocząć, naucz jak dzielić pracę na krótsze, łatwiejsze do wykonania odcinki.
- Podchodź ze zrozumieniem do nastrojów depresyjnych – z jednej strony nie traktuj ich zbyt poważnie, a z drugiej – szanuj uczucia dziecka, nie śmiej się z niego. Zachowaj dystans, nie reaguj impulsywnie, ale nie lekceważyc problemów, lęków i stresu, które towarzyszą dziecku.
- **Wykonujcie różnorodne prace plastyczne:** wycinanie, rysowanie, wydzieranie, lepienie itd. (rozwijają niezbędną przy pisaniu sprawność ręki czyli motorykę małą, uczą rozróżniania kształtów, kolorów i położenia poszczególnych elementów, dostrzegania różnic i podobieństw).
- Angażuj dziecko w przygotowania uroczystości domowych (zdobywanie wiedzy o zwyczajach świątecznych i rodzinnych, ćwiczenie motoryki, samodzielności, kształtowanie nawyków kulturalnego zachowania się, możliwość wykazania się swoimi osiągnięciami – znajomością wierszy i piosenek).
- Musisz być bardzo elastyczna, kierować się wyczuciem. To wam pomoże przetrwać ten dość trudny okres. Jeśli poświęcisz swojemu (nastrojonemu depresyjnie i katastroficznie) dziecku za mało uwagi, powie ci, że dzieje się tak dlatego, że go zwyczajnie nie kochasz. Jeśli z kolei otoczysz go przesadną (w jego odczuciu) troską i zainteresowaniem, to usłyszysz, że nie dajesz żyć i się czepiasz.
- Czytaj dziecku wartościowe utwory literackie (uwrażliwia moralnie, wzbogaca słownictwo, uczy skupienia).
- Wspólnie (!) oglądajcie telewizję, rozmawiajcie o oglądanym (wzbogaca wiedzę, daje możliwość rozmawiania, ćwiczy umiejętność wyrażania myśli i poglądów).
- Wspólnie róbcie zakupy i wykonujcie prace domowe.